

Henseender er meget ufyldstgørende med Hensyn til saadanne Oplysninger, som Rigsdagen maa kræve, forinden man gaar til Foranstaltninger af denne Art.

Det er anført i Bemærkningerne, at den Foranstaltning, der her gennemføres, kun maa betragtes som en foreløbig Hjælp. Det er muligt, man ikke ad anden Vej er i Stand til at bringe denne foreløbige Hjælp, og i saa Fald er det muligt, at man maa gaa med til at gennemføre Lovforslaget, naar man i øvrigt faar Vished for, at det bliver gennemført paa en Maade, som lægeligt set kan tilfredsstille de rimelige Krav, som maa opfyldes. Jeg kunde dog tænke mig, at det paa anden Maade var muligt at tilvejebringe en saadan foreløbig Hjælp, uden at jeg i øvrigt tør udtale mig nærmere derom, men jeg vil henstille, at det undersøges, om f. Eks. ikke det store Bygningskompleks, der findes ved den militære Lejr ved Hald, en kort Tid kunde udnyttes til det Formaal, her er Tale om; hvis dette kunde lade sig gøre, tror jeg, der snarere var Udsigt til, at der blev sat Fart ind paa at gennemføre en tilfredsstillende endelig Ordning af Sagen.

Det foreliggende Lovforslag vil sikkert ikke bringe en tilfredsstillende Løsning af den Opgave, der her tænkes løst. Ligesom Lovforslaget om Oprettelse af et Statshospital i Sønderborg ikke alene skulde tilfredsstille Kravene i Sønderjylland, burde ogsaa det Hospital, der her er Tale om, opføres saa stort, at det kunde modtage Patienter fra andre Steder i Landet. Som allerede oplyst af Venstres Ordfører (Søgaard) mangler der i høj Grad Plads paa vore Sindssygeanstalter, og man behøver ikke at have meget Kendskab til disse Forhold for at vide, hvilken Ulykke det i mange Tilfælde er, naar man skal have disse Patienter i Hjemmene. Og særlig er det jo Tilfældet i ubemidlede Hjem, hvor man ikke har Raad til at ofre ret meget paa disse Patienters Pasning. Der burde derfor bygges et tidssvarende Sindssygehospital, der ikke blot kunde optage de Patienter, vi nødvendigvis maa optage fra Sønderjylland, men ogsaa Patienter fra det øvrige Land. Men efter de Oplysninger, der gives i Lovforslaget, synes Hospitalet ikke en Gang at kunne opfylde Fordringerne fra Sønderjylland. Det hedder, at der i denne Jernbanebygning vil blive Plads til 170 Patienter, men samtidig oplyses det, at Antallet af de Patienter, man skal modtage fra Sønderjylland, og de Patienter, der nu er anbragte paa tyske Sindssygehospitaler, an-

drager ca. 300—400. Dette Hospital kan altsaa ikke en Gang løse sin stedlige Opgave og endnu mindre gøre Fyldest overfor den Pladsmangel, der findes i det øvrige Land. Der kommer endogsaa til at mangle Plads til et Par Hundrede af dem, man skal have anbragt fra Sønderjylland. Man vil af dette kunne forstaa, at vi ikke saadan uden videre kan tiltræde Lovforslaget, men maa ønske de Spørgsmaal, jeg har fremdraget, undersøgt i et Udvalg. Jeg kan forsikre om, at vi i dette Udvalg skal yde vor bedste Støtte til at finde den bedst mulige Løsning og bidrage vort til, at man hurtigst muligt kan tage fat paa dette Arbejde. Og jeg forventer, at den højtærede Minister ogsaa vil yde sin Medvirkning i saa Henseende.

Johannes Lou: Det første Lovforslag, om Oprettelse af et Statshospital i Sønderborg, gaar jo ud paa Oprettelsen af et nyt Rigshospital, og vi kan fra vor Side kun haabe, at dette maa gøre lige saa megen Nytte som det Rigshospital, vi allerede har. Men naar det skal være et Rigshospital, forekommer det mig noget underligt, at det skal sortere under Justitsministeriet, medens det Rigshospital, vi har, sorterer under Undervisningsministeriet. Det synes mig at være en Fortsættelse af Forsøgene paa at faa de forskellige Lægeforhold ind under saa mange forskellige Ministerier som muligt, hvilket er uheldigt. Jeg maa i høj Grad beklage, at intet af de to Lovforslag er ledsaget med Udtalelser fra Sundhedsstyrelsen. Vi skal her gaa til Millionbevillinger — og jeg tror til langt større Millionbevillinger, end det oplyses i Bemærkningerne —, uden at man har hørt den eneste lægelige Autoritets Udtalelse om de to Lovforslag. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Jacob Christensen) har allerede været inde paa Spørgsmaalet om Lønningsudvalget; ogsaa jeg mener, Lønningsudvalget maa være vejledende med Hensyn til Fastsættelsen af Lønningerne paa disse to Anstalter. Selve Lovforslaget om et Rigshospital har vor ubetingede Sympati, og da det jo skal bygges paa Marinehospitalets Fortid, og da man ved, at dette Hospital er et af de bedst indrettede europæiske Hospitaler, har vi al Grund til at haabe, at det nye Hospital let vil kunne gaa over til at opfylde sin Opgave. Der er dog et enkelt Spørgsmaal med Hensyn til Beregningerne, hvor disse ikke synes mig paa nogen Maade at kunne holde Stik. Der staar nemlig, at man øn-